

מ"ת 10732/10/17 - מדינת ישראל נגד פירוז מולוקנדוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 10732-10-17 מדינת ישראל נ' מולוקנדוב

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לביא

נגד

המשיב:
פירוז מולוקנדוב
ע"י ב"כ עו"ד אניקין

החלטה

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תם ההליכים, על פי סעיף 21 א' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966, ובקשה לפסילה עד לתום ההליכים לפי סעיף 47 לפקודת התעבורה, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של **נהיגה בשכרות ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, נהיגה בקלות ראש ואי מסירת פרטים בתאונת נפגעים.**

המבקשת מבקשת לפחות להותיר את המשיב באותם תנאים, אף שבדיון נתבקש כי התנאים יעובו באופן שמעצר הבית יפוקח על ידי מפקח שיאושר, שתחתמנה ערבויות ותופקד הפקדה כספית.

על פי עובדות כתב האישום נהג המשיב ביום 25.10.17 בסמוך לשעה 16:30 ברכבו בעיר ת"א- יפו, ברחוב אסף הרופא, כשברכבו שני נוסעים נוספים.

הנאשם נהג בקלות ראש, עלה על המדרכה תוך שפגע בשני קטינים שעמדו בסמוך, המשיך בנסיעה פגע בעמוד חשמל והתנגש בקטנוע שהיה במקום.

אף על פי כן, המשיב יצא מן הרכב, לא השאיר את פרטיו, לא דיווח למשטרה, לא בדק את הנזק לרכוש ולגוף שגרם בנהיגתו המסוכנת, אלא החל להימלט לכיוון חוף הים.

בנסיבות הללו הוברר, כי הנאשם נהג כשהוא שיכור, כך שבבדיקת אוויר נשוף נמצא ריכוז של 926 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף.

כתוצאה ממעשיו, נחבלו הקטינים והוצרכו לטיפול רפואי וכלי הרכב ניזוקו.

ב"כ המשיב מסכים לראיות לכאורה, אולם טוען אך ורק לגבי המסוכנות והאפשרות לשחרר את המשיב מכל תנאי מגביל כלשהו, למעט פסילתו עד לתום ההליכים.

משכך, יש לבחון את עילת המעצר, כאשר בחינת אותה המסוכנות הנשקפת מן המשיב, הרי שהיא נלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבודה.

במקרה זה, אין למשיב עבר פלילי ועברו התעבורתי תקין.

המשיב נהג משנת 2008 לחובתו 2 הרשעות קודמות מסוג ברירת משפט.

עיינתי בחומר החקירה לעניין נסיבות המקרה, ואכן נשתכנעתי שמדובר בנסיבות מחמירות, שכן המשיב נהג בהיותו שיכור כלוט, כך על פי ממצאי בדיקת מכשיר הינשוף, כך על פי מבחני המאפיינים, אשר בהם נכשל כישלון חרוץ וכך על פי העדים אשר היו והעידו כי התנהלותו הייתה כמי שהינו שיכור שכרות כבדה.

בנוסף, המשיב נהג ברכבו כשמסיע שני נוסעים נוספים, מסכן אותם בעיר תל אביב, במקום מרכזי ובשעה שהינה שעה סואנת.

אותה המסוכנות הפוטנציאלית אף נתממשה, כאשר איבד שליטה על רכבו, גרם לנזק לעמוד חשמל, נזק כבד למכוניתו ולאופנוע- כך ניתן לראות מן התמונות ומן העובדה כי הרכב הורד מן הכביש, ובעיקר גרם לחבלה של שני קטינים אשר עמדו בקרבת הקטנוע על המדרכה.

אותו אובדן מחשבה ושיקול הדעת נמשך ואף הסלים כשהחליט לצאת מן הרכב ולמלט עצמו מן המקום וזאת מבלי לבדוק מצב הנפגעים והנזק ולהושיט עזרה במקרה הצורך, כפי שהיה מצופה מאדם סביר שגרם לתוצאות כאלו.

מכאן יש ללמוד כי לא מדובר באובדן מחשבה נקודתי וכי התנהלותו של המשיב הינה התנהלות קלוקלת, רצופה ומתמשכת ואשרלולא נתפס בכף, לא היה מכה על חטא, כך ניתן לראות מעדותו המיתממת ואשר מרחיקה עצמו מן האירוע עצמו ומטילה את אשמת הנהיגה על אחר שהיה ברכב עימו ואשר הינו תייר.

אמנם, המשיב אינו צריך לשים עצמו רשע, אך כאשר הראיות בתיק הינן כאלה, שישנם מספר עדי תביעה אשר מזהים אותו, ואף צילמו אותו יוצא ומתרחק מן המקום, יש בכך נסיבה לחומרה אף לשלב הזה.

איני מסכימה עם בא כוח המשיב, אשר טוען שכתב אישום זה עניינו הוא בנהיגה בשכרות, שכן הראיות והנסיבות בכתב האישום, בנוסף לרמת האלכוהול הגבוהה אשר נמצאה, מוכיחים אחרת בשלב הזה, ולולא כך, הרי שהמשיב לא היה מוצא עצמו בתנאים מגבילים.

לאור המפורט לעיל, הנני קובעת כי נשקפת מסוכנות לציבור המשתמשים בדרך, מהמשך נהיגתו של המשיב.

עם זאת, סעיף 21 (ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את ביהמ"ש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה, שכן, הלכה היא, כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד, ראה למשל בבש"פ 2227/08 גריפאת נ' מד"י:

"יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות המשיב".

מכאן שאם מטרת המעצר היא למנוע מן המשיב לנהוג, ולשימו תחת פיקוח עד לתם ההליכים נגדו, על בית המשפט לבחון האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית.

ראוי כאן להפנות לדבריה של כב' הנשיאה (כתוארה אז), השופטת ד. ביניש, בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נ' מד"י שנאמרו אגב ערר על מעצר עד תום ההליכים, בגין עבירות תעבורה, לפיהם:

"אכן, בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים, חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפת דרך זו".

המשיב שוחרר למעצר בית מלא בהחלטת קצין משטרה ביום 26.10.17 ובנסיבות המקרה תוך בחינת ההלכות הפסוקות נראה לי כי נכון עשה.

אכן, קיימת מסוכנות ואכן הניסיון של המשיב להתרחק מעלה חשש מה מהימלטות מן הדין, אולם לאור עברו התעבורתי והעדר עבר פלילי, לא מצאתי לאמץ את בקשת המבקשת להשיבו למעצר ממש, גם לא מצאתי להטיל עליו פיקוח.

מאידך, לאור חומרת הנסיבות, והעדר מחשבה, נראה לי שעדיין לא בשלה העת לשחרר את המשיב מכל תנאי כפי שמבקש הסנגור.

בעניין זה אף אומר, כי לא נטען בפניי שהמשיב עובד או כי יש חשש לאובדן עבודה או פרנסה, וניתן לראות שהמשיב שתה לשוכרה בשעות אחר הצהריים המוקדמות.

לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות בעניינו של המשיב, הנני קובעת כדלקמן:

1. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכל שעות היממה בכתובת רחוב ממיזריץ' 13/6 בעיר תל אביב- יפו ונאסר על המשיב לצאת מביתו בכל שעות היום ולכל מטרה שהיא.

במידה ויוצג מפקח מתאים בית משפט ישקול בחיוב פתיחת חלון איוורור.

2. המשיב יפקיד פקדון במזומן בסך 1,000 ₪ לצורך הבטחת קיומו של מעצר הבית כאמור, מורה על עיכוב ביצוע ההפקדה עד לשבוע ימים מהיום.

3. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ להבטחת שחרורו ולקיום תנאי שחרורו.

הערבויות יחתמו היום ויזקפו כנגד קיומה של החלטה זו, ויעמדו כנגד הבטחת קיום תנאי שחרורו של המשיב וזאת עד לתום ההליכים כנגדו.

4. המשיב מוזהר בזאת כי כל הפרה של תנאי שחרורו, עלולה להוביל למעצרו מאחורי סורג ובריח, עד לתם ההליכים המשפטיים בעניינו.

אם יפר המשיב תנאי מהתנאים לעיל, יעצר מיד ויובא בפני שופט תוך 24 שעות.

5. אני פוסלת את המשיב כמבוקש מנהיגה בכל כלי רכב וזאת עד לסיום ההליכים המשפטיים כנגדו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, במעמד הצדדים והמתורגמן.

